

Interview Monique Zwetsloot

In gesprek met Monique Zwetsloot, casemanager dementie over de Coronacrisis. Monique werkt bij Respect.

Monique vertelt dat ze momenteel zelf in quarantaine is, omdat een familielid recent positief getest is voor het Coronavirus. Vóór deze quarantaine was ze op vakantie, dus ze is er zeker van dat ze geen cliënten besmet heeft – haar grootste angst over Covid. Voor zichzelf is ze niet bang, maar de mensen met dementie die ze begeleidt zijn heel erg kwetsbaar.

Wat kun je vertellen over de impact van covid op jouw werk?

Tijdens de eerste piek moesten we zo veel mogelijk van uit huis werken. De gebruikelijke huisbezoeken die we als casemanager dementie doen, werden vervangen door telefonisch contact. Alleen als het echt niet anders kan, mochten we naar de cliënt toe.

Voor de cliënten en mantelzorgers was dit ook een vreemde periode. De dagbesteding was dicht en we kwamen niet op bezoek. Ook wilden veel mantelzorgers absoluut niet dat hun naaste met dementie zou worden opgenomen in een verpleeghuis, omdat ze dan niet op bezoek mochten komen. Deze combinatie van factoren zorgde er voor dat mensen met wie het slechter ging, buiten beeld bleven.

In de zomerperiode, toen het leven wat normaler werd, moesten we dan ook veel inhaalwerk verrichten. Het aanvragen van indicaties voor verpleeghuiszorg bijvoorbeeld, kost normaal al veel tijd. Nu moesten we er opeens heel veel tegelijk

doen, bovenop de inhaal-huisbezoeken aan de andere cliënten. Ook werd de diagnose dementie weer vaker gesteld (het diagnose-traject was tijdens de piek stil komen te liggen), waardoor er ook veel nieuwe intakes moeten gebeuren. Tel daarbij op dat mijn collega's en ik ook op vakantie geweest zijn en je begrijpt dat we nog altijd niet klaar zijn met de inhaalslag. Tijdens de zomer konden de huisbezoeken wel plaatsvinden, maar als er bij mensen thuis geen ruimte was om voldoende afstand te houden droegen we een mondkapje.

Zelf ben ik nog niet weer op kantoor geweest sinds de tweede piek begonnen is. We zijn weer teruggeschakeld naar zoveel mogelijk telefonisch contact in plaats van huisbezoeken. Als we wel op huisbezoek gaan, moeten we dat vanuit ons eigen huis doen, we hebben dus niet ons kantoor als uitvalsbasis. Wat ik wel fijn vind van Respect is dat de organisatie actief bezig is om te denken vanuit wat er wél kan, in plaats van wat er niet kan. De dagbesteding is bijvoorbeeld met minder mensen tegelijk, maar de collega's van dagbesteding gaan nu ook naar de mensen toe om ze op die manier extra aandacht te geven. Ook heeft de organisatie een eigen teststraat georganiseerd, zodat collega's met klachten zo snel mogelijk weten of ze besmet zijn of weer aan het werk kunnen.

Je werkt met een groep hele kwetsbare mensen, mensen met dementie. Hoe beleven mensen met dementie deze periode?

Er is natuurlijk een verschil tussen de mensen met milde klachten en mensen met gevorderde dementie. Sommige cliënten merken er niets meer van, die zitten gewoon thuis. Anderen vergeten de basisregels, bijvoorbeeld om afstand te houden. Voor mantelzorgers is het erg zwaar. Wat doe je als je partner niet alleen thuis mag blijven, maar ook niet mee naar de supermarkt mag? Er zijn mensen die hun partner buiten de supermarkt op een bankje zetten, maar als die partner dan ofwel mensen aanspreekt (op minder dan 1,5 meter) of wegloopt, heb je wel een probleem. Bovendien is er voor de mantelzorgers veel minder tijd voor zichzelf, bijvoorbeeld omdat de hulp van kinderen uitblijft of de dagbesteding niet doorgaat.

Normaal zou je dan als casemanager naast een cliënt en naaste gaan staan om op zoek te gaan naar de mogelijkheden om de situatie te verbeteren. Maar we hebben zo weinig te bieden, nu er minder plek is op de dagbesteding, maar ook bijvoorbeeld minder plek in het busje wat ze naar zo'n dagbesteding toe brengt.

En mensen zijn ook echt bang voor het virus. Daardoor merk je dat ze bezoek en hulp zelf gaan afhouden, waardoor ze steeds meer in hun isolement komen te zitten. Dat is ook echt erg om te zien.

Kun je iets vertellen over de mooie kanten van jouw werk in de crisis?

Mensen die weten wat voor werk je doet, tonen ook begrip en interesse: hoe gaat het nu met je, kunnen jullie het nog behappen. Dat is fijn om te merken.

Het teamgevoel tussen de collega's is ook groter, er is meer onderlinge dankbaarheid en waardering. Iedereen is meer geneigd om er voor elkaar te zijn. Cliënten zijn ook blij om je stem te horen als je belt.

Waar zou meer aandacht voor moeten zijn, wat wil je meegeven aan de lezers van dit interview?

Blijf connected met je cliënten en mantelzorgers! Zorg dat je je lijnen houdt zodat ze iemand kunnen bellen als ze eenzaam zijn. Zorg dus dat je bereikbaar bent.